

Številka: 018-34/2022-6

Datum: 20. 4. 2022

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu Andraža Žvana kot predsednika senata ter Marka Medveda in Nine Velkavrh kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Nakup energijsko učinkovite računalniške opreme*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja ACORD-92, d. o. o., Stegne 13, Ljubljana, ki ga zastopa odvetnica Klara Kunovar, Šmartinska cesta 53, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, Kolodvorska ulica 15, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), 20. 4. 2022

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugodi in se razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila »*Nakup energijsko učinkovite računalniške opreme*«, v sklopu 1 »*Nakup energijsko učinkovitih monitorjev*«, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji / neoddaji naročila*«, št. 430-28/2021 (02320) z dne 8. 3. 2022.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v višini 7.973,06 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po odprtem postopku [40. člen Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 in spremembe; v nadaljevanju: ZJN-3)], je bilo objavljeno na portalu javnih naročil 6. 12. 2021, pod št. objave JN008240/2021-B01, ter 7. 12. 2021 v Uradnem listu EU, pod št. objave 2021/S 237-623609.

Naročnik je 8. 3. 2022 na portalu javnih naročil objavil dokument št. 430-28/2021 (02320) »*Odločitev o oddaji / neoddaji naročila*«, iz katerega izhaja, da je v sklopu 1 »*Nakup energijsko učinkovitih monitorjev*« naročilo oddal ponudniku UNISTAR LC, d. o. o., Litostrojska cesta 56, Ljubljana (v nadaljevanju: izbrani ponudnik). Iz odločitve o oddaji naročila je razvidno tudi, da je naročnik vlagateljevo ponudbo, ki je bila v sklopu 1 glede na merilo skupne ponudbene vrednosti najugodnejša, ocenil kot nedopustno. Kot razlog za nedopustnost vlagateljeve

ponudbe je naročnik navedel, da je vlagatelj ponudil model opreme, ki ima vgrajen USB Hub s samo dvema priključkoma, kar ne ustreza njegovi zahtevi »Vgrajeno USB vozlišče (Hub) z vsaj 3 priključki«.

Vlagatelj je zoper navedeno odločitev v sklopu 1 pravočasno, z vlogo z dne 17. 3. 2022, vložil zahtevek za revizijo. Naročniku oz. Državni revizijski komisiji predlaga, naj zahtevku za revizijo ugotovi, razveljavi izpodbijano odločitev v sklopu 1 in mu povrne priglašene stroške pravnega varstva. Vlagatelj v zahtevku za revizijo navaja, da bi moral naročnik njegovo ponudbo oceniti kot dopustno in jo izbrati kot najugodnejšo. Navaja, da je razpisna dokumentacija v poglavju 2.2.2 določila le zahtevo »Vgrajeno USB vozlišče (Hub) z vsaj 3 priključki«. V obrazcu 6.1 ponudbe je vlagatelj jasno opredelil, da ponuja USB vozlišče (Hub) z 1x *upstream* in 2x *downstream* priključki, torej skupno s tremi USB priključki, kar pomeni, da produkt izpolnjuje zahteve naročnika. Vlagatelj še opozarja, da naročnik nedopustno širi vsebino zahtev iz razpisne dokumentacije in da je treba v primeru, če zahteva dopušča več možnih razlag, uporabiti tisto, ki gre v korist ponudnika.

Naročnik je s sklepom z dne 31. 3. 2022 zavrnil zahtevek za revizijo. V obrazložitvi sklepa navaja, da je vlagatelj v sklopu 1 ponudil model monitorja Hannspree HP 246 UJB. V razpisni dokumentaciji je bilo jasno zahtevano, da mora biti vgrajeno USB vozlišče (Hub) z vsaj tremi priključki. Vlagatelj je ponudil opremo z USB vozliščem (Hub) z 1x *upstream* in 2x *downstream* USB. Naročnik pojasnjuje, da je USB vozlišče v bistvu USB razdelilec, ki omogoča razdelitev računalniškega USB priključka na več priključkov za priklop naprav. To velja tako za samostojne HUB naprave kot tudi v primeru, če je ta funkcionalnost vgrajena v monitor. *Upstream* pomeni priključek, ki je namenjen povezovanju vozlišča z računalnikom, kar je nujno potrebno, da lahko vozlišče zagotavlja *downstream* priključke, ki so namenjeni priključitvi USB naprav uporabnika. *Upstream* priključek je nujno potreben, da se sploh lahko zagotovi funkcionalnost *downstream* priključkov, ki jih uporabnik lahko uporablja. Zato je jasno, da ga vozlišče mora imeti in se ga ne navaja oz. upošteva pri določanju števila priključkov za priklop USB naprav, saj ta priključek ni namenjen priklopu USB naprav. Naročnik je zahteval, da mora oprema zagotavljati uporabo treh USB priključkov, med katere ni mogoče prišteti *upstream* priključka, ki je namenjen samemu zagotavljanju delovanja USB vozlišča. Seštevanje *upstream* in *downstream* priključkov zato ni možno, saj ne gre za enakovredne priključke. Zahteva po mnenju naročnika ne dopušča več možnih razlag, če to meni vlagatelj, pa bi moral pravočasno zastaviti vprašanje. Ker nihče ni postavil vprašanja, naročnik meni, da je bila zahteva jasna. Po mnenju naročnika obstaja standarden način razumevanja, kaj pomeni število USB priključkov na razdelilcu - to pomeni število naprav, ki jih uporabnik lahko priključi. Naročnik dodatno pojasnjuje, da je vlagatelj v ponudbi predložil tehnično dokumentacijo za ponujeno opremo, vendar naročnik tam ni našel vseh podatkov, na podlagi katerih bi lahko preveril izpolnjevanje še dveh drugih tehničnih zahtev, ki se nanašata na izbiro video vhoda s tipko in možnost nastavljanja lege zaslona po višini. Tudi na spletu naročnik ni našel druge dokumentacije, zaradi česar se mu je postavilo tudi vprašanje izpolnjevanja temeljnih okoljskih zahtev. Ker pa ponudba vlagatelja ni izpolnjevala tehnične zahteve glede vgrajenega USB vozlišča, ga naročnik ni pozival k dodatnim pojasnilom niti ni preverjal priloženih referenc.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 1. 4. 2022 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je s pripravljeno vlogo z dne 6. 4. 2022, ki jo je na portal eRevizija vložil 7. 4. 2022, istega dne pa jo je poslal tudi priporočeno po pošti, opredelil do naročnikovega sklepa o zavrnitvi zahtevka za revizijo. Vlagatelj vztraja pri pravovarstvenem predlogu in pri vseh očitkih iz zahtevka za revizijo in se dodatno opredeljuje do posameznih naročnikovih navedb. Vlagatelj je pripravljeno vlogo priložil tudi spremni dopis z dne 7. 4. 2022, v katerem navaja, da vloge z

dne 6. 4. 2022 istega dne ni mogel oddati preko portala eRevizija, saj od 23:47 ure, ko je želel vložiti pripravljalno vlogo, do izteka roka ni deloval sistem vpisa v portal eRevizija. Ob tem navaja še, da v pripravljalni vlogi zgolj ponavlja navedbe iz zahtevka za revizijo, in opozarja, da je naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo podal nove in s tem prepozne navedbe, na kar mora Državna revizijska komisija paziti že po uradni dolžnosti.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo, na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN, sprejela v obravnavo.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo predmetnega postopka oddaje javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dokument »Razpisna dokumentacija za izvedbo javnega naročila blaga po odprtem postopku« z dne 1. 12. 2021, v ponudbo vlagatelja (konkretno v tehnični list za monitor »Hannspree HP 246 UJB«), v ponudbe drugih ponudnikov v sklopu 1 (konkretno v tehnične liste za ponujene monitorje) in v dokument »Odločitev o oddaji / neoddaji naročila« št. 430-28/2021 (02320) z dne 8. 3. 2022. Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu in pregledu dokumentacije, predložene v postopku pravnega varstva, ter po preučitvi navedb vlagatelja in naročnika (izbrani ponudnik se do zahtevka za revizijo ni opredelil) je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Uvodoma je treba v zvezi z vlagateljevo pripravljalno vlogo z dne 6. 4. 2022 in njegovim dopisom, v katerem pojasnjuje, da vloge zaradi nedelovanja portala eRevizija ni mogel vložiti pravočasno, pojasniti, da ima vlagatelj v skladu s šestim odstavkom 29. člena ZPVPJN pravico, da se lahko v treh delovnih dneh od prejema odločitve iz prve ali druge alineje prvega odstavka 28. člena ZPVPJN opredeli do navedb naročnika v tej odločitvi. V tej vlogi ne sme navajati novih kršitev, dejstev in predlagati novih dokazov, razen če dokaže, da jih brez svoje krivde ni mogel navesti ali predložiti v predrevizijskem postopku. V skladu z drugim odstavkom 13.a člena ZPVPJN se vsakršno sporočanje, obveščanje, vročanje in izmenjava informacij in dokumentov med naročnikom, vlagateljem, Državno revizijsko komisijo, izbranim ponudnikom in zagovornikom javnega interesa izvede z objavo informacije ali dokumenta na portalu eRevizija, razen če ZPVPJN določa drugače. Četrty odstavek 13.a člena ZPVPJN določa, da se informacija ali dokument šteje za vloženega na portal eRevizija z dnem, ko informacijski sistem samodejno potrdi prejem vložniku, razen če ZPVPJN določa drugače. Ker je naročnik, kot je razvidno iz portala eRevizija, sklep o zavrnitvi zahtevka za revizijo na portal eRevizija vložil 1. 4. 2022, bi moral vlagatelj v skladu s prej citiranimi zakonskimi določili svojo opredelitev do sklepa na portal eRevizija vložiti najkasneje do 6. 4. 2022. Iz portala eRevizija je razvidno, da je vlagatelj pripravljalno vlogo, ki jo je sicer datiral na 6. 4. 2022, na portal vložil 7. 4. 2022, pri čemer je vlogi priložil tudi dopis, v katerem pojasnjuje, da pripravljalne vloge z opredelitvijo ni mogel oddati 6. 4. 2022 zaradi tehničnih težav, saj naj sistem vpisa v portal od 23:47 ure, ko je želel vložiti pripravljalno vlogo, do izteka roka ne bi deloval. Hkrati je iz dokumentacije razvidno tudi, da je vlagatelj pripravljalno vlogo, s katero se je opredelil do sklepa o zavrnitvi zahtevka za revizijo, Državni revizijski komisiji 7. 4. 2022 posredoval tudi priporočeno po pošti.

V zvezi z navedenim je treba pojasniti, da se lahko v skladu s šestim odstavkom 13.a člena ZPVPJN v primeru, če zaradi tehničnih težav portal eRevizija pred iztekom posameznega roka ne deluje, informacije ali dokumenti vložijo pisno neposredno pri naslovniku ali po pošti priporočeno s povratnico najpozneje do konca naslednjega delovnega dne po izteku roka. Vendar je treba opozoriti, da je takšna možnost pridržana le za primere tehničnih težav oz.

nedelovanja portala eRevizija, česar pa vlagatelj ni z ničemer dokazal. Vlagatelj namreč dopisu z dne 7. 4. 2022 ni predložil nobenih dokazil (npr. posnetkov zaslona), iz katerih bi bilo mogoče ugotoviti, da portal eRevizija v času, ko je vlagatelj želel vložiti pripravljeno vlogo, ni deloval. Prav tako na portalu eRevizija ni objavljenega podatka, da portal 6. 4. 2022 ne bi deloval oz. da bi v času, ko je vlagatelj nameraval vložiti vlogo, prišlo do tehničnih težav (čas nedelovanja portala eRevizija pa se mora v skladu s četrto povedjo šestega odstavka 13.a člena ZPVPJN objaviti na tem portalu). Ne glede na navedeno pa Državna revizijska komisija ugotavlja, da že vlagatelj sam v vlogi z dne 7. 4. 2022 navaja, da v pripravljani vlogi zgolj ponavlja navedbe iz zahtevka za revizijo in opozarja na podajanje novih naročnikovih navedb, to pa je po pregledu pripravljane vloge ugotovila tudi Državna revizijska komisija. To pomeni, da pripravljala vloga z dne 6. 4. 2022 ne vsebuje nobenih navedb, ki bi vplivale na drugačno vsebinsko presojo zahtevka za revizijo oz. na njegovo utemeljenost, zaradi česar Državna revizijska komisija tudi ni pridobivala morebitnih dodatnih pojasnil od skrbnika portala eRevizija glede vprašanja delovanja portala, temveč je pripravljeno vlogo z dne 6. 4. 2022 obravnavala kot brezpredmetno.

V nadaljevanju Državna revizijska komisija po pregledu in preučitvi zahtevka za revizijo ugotavlja, da je med vlagateljem in naročnikom spor glede vprašanja, ali je naročnik pravilno ugotovil, da vlagatelj ni izpolnil zahteve glede števila priključkov na vgrajenem USB vozlišču, zaradi česar je njegovo ponudbo zavrnil kot nedopustno.

V zvezi z navedenim naročnikovim ravnanjem je treba pojasniti, da sme naročnik skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 javno naročilo oddati le ponudniku, čigar ponudba je dopustna. Ena od predpostavk dopustne ponudbe je tudi njena skladnost z zahtevami naročnika, opredeljenimi v tehničnih specifikacijah (prim. 29. točko drugega odstavka 2. člena ZJN-3 ter prvi odstavek 89. člena ZJN-3). S tehničnimi specifikacijami, ki jih naročnik navede v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (prim. prvi odstavek 68. člena ZJN-3), naročnik opiše predmet javnega naročanja oz. točno opredeli zahtevane lastnosti predmeta javnega naročila, kot npr. način delovanja in uporabe, stopnjo kakovosti, uporabljene materiale, dimenzije, tehnične parametre, proizvodne postopke, okoljske lastnosti, stopnjo varnosti itd. Naročnik tehnične specifikacije določi ob upoštevanju 68. člena ZJN-3, med drugim jih lahko določi tudi v smislu zahtev glede delovanja ali funkcionalnosti. Ponudba, ki tehničnih zahtev ne izpolnjuje, glede na določbo 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3 ni dopustna, naročnik ponudniku, ki predloži takšno ponudbo, glede na določbo prvega odstavka 89. člena ZJN-3 ne more dodeliti naročila.

Kot je razvidno iz razpisne dokumentacije, je naročnik v točki 2.2.2 (Sklop1: Nakup energijsko učinkovitih monitorjev) določil tehnične zahteve za monitorje, pri čemer je med drugimi določil naslednjo zahtevo: *»vgrajeno USB vozlišče (Hub) z vsaj 3 priključki«*. Enako zahtevo je naročnik določil tudi v obrazcu 6/1 – Preglednica izpolnjevanja tehničnih zahtev za SKLOP 1. Drugih določil glede vgrajenega USB vozlišča oz. števila priključkov za predmet naročila v sklopu 1 naročnik v razpisni dokumentaciji ni določil. Prav tako naročnik glede obravnavane tehnične zahteve ni prejel nobenega vprašanja na portalu javnih naročil niti ni podal nobenih dodatnih pojasnil. Iz razpisne dokumentacije je tako razvidno, da je naročnik zahteval, da imajo ponujeni monitorji vgrajeno USB vozlišče z vsaj tremi priključki.

Po vpogledu v ponudbo vlagatelja Državna revizijska komisija ugotavlja, da je vlagatelj v sklopu 1 ponudil monitor HANNSPREE HP 246 UJB, za katerega je v katalogu navedeno, da zahtevano vgrajeno USB vozlišče zagotavlja kot *»USB 3.0 HUB, 1 up – 2 down«*. Iz odločitve o oddaji naročila je nadalje razvidno, da je naročnik vlagateljevo ponudbo izločil z naslednjo obrazložitvijo: *»Iz predložene ponudbene dokumentacije izhaja, da ima ponujeni model opreme vgrajen USB Hub s samo 2 priključkoma, kar ne ustreza naročnikovi zahtevi.«*

Iz odločitve o oddaji naročila torej izhaja (zgolj) naročnikova ugotovitev, da ima vlagatelj ponujen model monitorja oz. vgrajen Hub dva priključka. Šele v sklepu, s katerim je zavrnil zahtevek, naročnik navaja, da je vlagatelj ponudil »opremo z USB vozliščem (Hub) z 1x upstream in 2x downstream USB« in da upstream priključka, ki je namenjen povezovanju na računalnik, ni mogoče prišteti downstream priključkom, ki so namenjeni priključitvi USB naprav. Kot je naročnik še navedel v sklepu, s katerim je zavrnil zahtevek za revizijo, ne gre za enakovrstne priključke z enakim namenom in funkcijo, saj so le downstream priključki tisti, na katere je mogoče priključiti USB naprave.

Glede na navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik šele v sklepu, s katerim je zavrnil zahtevek za revizijo, na eni strani pojasnjuje, da se zahteva iz razpisne dokumentacije nanaša le na downstream priključke, na drugi strani pa navaja, da vlagatelj monitor sicer ima tri priključke, vendar pa upstream priključka ni mogoče upoštevati, saj na njega ni mogoče priključiti USB naprav. V zvezi z naročnikovimi navedbami, iz katerih izhaja, da vlagatelj monitor sicer ima tri priključke, a da upstream priključka pri tem ni mogoče upoštevati, je treba pojasniti, da je Državna revizijska komisija že večkrat zapisala (prim. npr. odločitve, št. 018-216/2016, 018-40/2017, 018-169/2019 in 018-30/2022), da mora naročnik že v odločitvi o oddaji naročila navesti vse razloge za svojo odločitev, torej razloge za zavrnitev ponudbe, in da naročnik kasneje, ko vlagatelj že zahteva pravno varstvo zoper naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila, izpodbijane odločitve ne more utemeljevati z razlogi, ki jih ni navedel že v izpodbijani odločitvi, saj bi bil vlagatelj s tem onemogočen v možnosti uveljavljanja učinkovitega pravnega varstva. Naročnik je v odločitvi o oddaji naročila zapisal le ugotovitev o tem, da naj bi imel vlagatelj monitor dva USB priključka, šele v sklepu, s katerim je zavrnil zahtevek za revizijo, pa pojasnjuje, da ponujen monitor sicer ima tri priključke, enega upstream in dva downstream, vendar pa naj bi razpisna dokumentacija zahtevala izključno downstream priključke, ker je le na te mogoče priključiti USB naprave, kar naj bi bil njegov namen pri postavitvi zahteve. Vlagatelj je bil torej šele s sklepom, s katerim je naročnik zavrnil zahtevek za revizijo, obveščen o tem, da naročnik razlikuje med upstream in downstream priključki in da je pri njegovem monitorju sicer ugotovil obstoj treh priključkov na HUB vozlišču, vendar upstream priključka zaradi njegove specifične funkcionalnosti ni upošteval.

V zvezi z naročnikovimi navedbami, da je treba tehnično zahtevo iz razpisne dokumentacije »vgrajeno USB vozlišče (Hub) z vsaj 3 priključki« razumeti na način, da se nanaša le na downstream priključke, Državna revizijska komisija ugotavlja, da je med vlagateljem in naročnikom spor zlasti glede vprašanja, kako je treba razumeti obravnavano tehnično zahtevo. Naročnik namreč navaja, da je USB vozlišče pravzaprav USB razdelilec, ki razdeli USB priključek na več priključkov za priklop naprav, pri čemer upstream priključek vozlišča poveže z računalnikom, da bi lahko nato USB naprave priključili na downstream priključke. Ker je upstream priključek nujen za delovanje vozlišča in ni namenjen priklopu USB naprav, ga po naročnikovem mnenju ni mogoče upoštevati pri številu zahtevanih priključkov, to pa naj bi bilo tudi standarden način razumevanja števila priključkov. Vlagatelj v zahtevku za revizijo nasprotno navaja, da je razpisna dokumentacija v poglavju 2.2.2 določila le zahtevo »Vgrajeno USB vozlišče (Hub) z vsaj 3 priključki« in da je vgrajeno USB vozlišče z enim upstream priključkom in dvema downstream priključkoma eden izmed možnih načinov izpolnitve naročnikove zahteve.

Naročniku je mogoče slediti, da je namen USB vozlišča priklop USB naprav. Razumeti je mogoče, da želi takšno USB vozlišče, vgrajeno v monitor, da bodo lahko uporabniki vanj priklopili vsaj tri USB naprave. Vendar pa takšno njegovo pričakovanje ne izhaja nujno iz same razpisne dokumentacije oz. iz dikcije sporne tehnične zahteve. Vlagatelju je treba pritrditi, da je naročnik v sporni zahtevi določil le minimalno število priključkov, ne da bi pri tem natančneje

definiral, katere priključke morajo ponudniki zagotoviti. Ob upoštevanju dejstva, da ima USB vozlišče tudi *upstream* priključek (ki prav tako predstavlja priključek in ga tudi naročnik definira kot takega: v sklepu, s katerim je zavrnil zahtevek za revizijo, naročnik navaja, da »*Upstream* pomeni priključek, ki je namenjen povezovanju vozlišča z računalnikom ...«), bi moral naročnik v primeru, če je pričakoval vsaj tri *downstream* priključke, torej take, na katere je mogoče priklopiti USB naprave, to natančneje določiti. Navsezadnje je naročnik v drugih delih razpisne dokumentacije, ki se nanašajo na druge sklope, natančneje določil, kakšne USB priključke naprav morajo ponuditi ponudniki (npr. v točki 2.2.1, sklop 3, kjer je določil »*vgrajenih vsaj 6 USB priključkov, in sicer vsaj 4 x USB2, vsaj 2 x USB3, od tega vsaj 2 na sprednji in vsaj 2 na zadnji strani naprave*«, ali v točki 2.2.2, sklop 4, kjer je določil »*vsaj 6x USB 3.0 priključki (vsaj 2 od njih spredaj)*«). Ob odsotnosti natančnejše definicije pojma *priključek* v obravnavani tehnični zahtevi za sklop 1 je tako treba ugotoviti, da je mogoče zahtevo razumeti tudi na tak način, kot jo je razumel vlagatelj – da je torej tudi *upstream* priključek eden izmed tistih, ki jih je mogoče upoštevati pri ugotavljanju izpolnjevanja zahteve. Naročnik sicer v sklepu, s katerim je zavrnil zahtevek za revizijo, navaja, da gre za standarden način razumevanja pojma *priključek*, iz česar bi lahko sklepali, da vsi strokovnjaki na področju računalništva pod tem pojmom razumejo izključno *downstream* priključke. Vendar pregled prejetih ponudb v sklopu 1 pokaže, da so štirje izmed šestih ponudnikov ponudili tri ali več *downstream* priključkov, dva ponudnika (med katerima je tudi vlagatelj) pa dva *downstream* priključka. To napotuje na sklepanje, da vlagateljeva razlaga obravnavane tehnične zahteve ne pomeni le njegovega subjektivnega dojemanja in da je odsotnost natančnejše definicije priključkov povzročila različno razumevanje pri ponudnikih, ki so sicer strokovnjaki na področju računalništva.

Državna revizijska komisija je že večkrat pojasnila (prim. odločitve št. 018-195/2017, 018-23/2018, 018-132/2018, 018-30/2022), da posamezne naročnikove zahteve v primeru, če je zapisana splošno in ohlapno ali na način, da dopušča več možnih razumnih razlag, ni mogoče razlagati v škodo ponudnika, ki je zahtevo iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izpolnil v mejah, ki jo razlaga take zahteve še dopušča. Pri tem je kot nejasne ali pomensko široke mogoče obravnavati le tiste zahteve razpisne dokumentacije, ki glede na dikcijo ali glede na kontekst objektivno gledano omogočajo več različnih razlag, morebitna nejasnost, ki izvira izključno iz subjektivnega dojemanja ponudnika, pa ne more biti relevantna (prim. npr. sklep Državne revizijske komisije št. 018-166/2021). Ker je naročnik v razpisni dokumentaciji uporabil le izraz *priključek*, ne da bi pri tem definiral, za kakšno vrsto priključka gre, tako dikcijo pa sta dva ponudnika izmed šestih razumela na način, kot to zatrjuje vlagatelj, Državna revizijska komisija ugotavlja, da je tehnično zahtevo »*Vgrajeno USB vozlišče (Hub) z vsaj 3 priključki*« mogoče razumeti tudi na način, da se kot enega izmed priključkov upošteva tudi *upstream* priključek, ki je sicer namenjen priključitvi Hub vozlišča na računalnik.

Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da je vlagatelj v zahtevku za revizijo uspel izkazati, da je naročnik s tem, ko je njegovo ponudbo zavrnil na podlagi ugotovitve, da je vlagatelj ponudil monitor z dvema priključkoma oz. da *upstream* priključka ne more upoštevati, kršil načelo enakopravne obravnave ponudnikov, načelo transparentnosti javnega naročanja in drugi odstavek 67. člena ZJN-3, saj je ponudbo vlagatelja presojal ob upoštevanju pravil, ki jih v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni določil oz. ki omogočajo objektivno širšo razlago pojma *priključek*. Državna revizijska komisija je zato, na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila »*Nakup energijsko učinkovite računalniške opreme*«, v sklopu 1 »*Nakup energijsko učinkovitih monitorjev*«, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji / neoddaji naročila*«, št. 430-28/2021 (02320) z dne 8. 3. 2022. Državna revizijska komisija ob tem ni obravnavala naročnikovih navedb iz sklepa, s katerim je zavrnil zahtevek za revizijo, in sicer da pri vlagateljevi ponudbi ni mogel preveriti izpolnjevanja še dveh drugih tehničnih zahtev, ki se nanašata na izbiro video vhoda s tipko in možnost

nastavljanja lege zaslona po višini, da se mu je postavilo tudi vprašanje izpolnjevanja temeljnih okoljskih zahtev in da niti ni preverjal priloženih referenc, saj je naročnik v odločitvi o oddaji naročila kot razlog za izločitev vlagateljeve ponudbe navedel izključno dejstvo, da ima ponujeni model opreme vgrajen USB Hub s samo dvema priključkoma. Čeprav je mogoče razumeti, da naročnik to navaja zgolj v kontekstu pojasnila, zakaj vlagatelja ni pozival k dodatnim dokazilom, pa je treba ponovno opozoriti, da mora naročnik že v odločitvi o oddaji naročila navesti vse razloge za svojo odločitev, torej razloge za zavrnitev ponudbe, in da naročnik kasneje, ko vlagatelj že zahteva pravno varstvo zoper naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila, izpodbijane odločitve ne more utemeljevati z razlogi, ki jih ni navedel že v izpodbijani odločitvi.

Državna revizijska komisija naročnika (z namenom pravilne izvedbe postopka v delu, ki je bil razveljavljen), na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje predmetnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3. Če se bo naročnik odločil za nadaljevanje postopka s sprejemom odločitve o oddaji naročila, mora vlagateljevo ponudbo pregledati ob upoštevanju ugotovitev Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa. Ob tem Državna revizijska komisija pojasnjuje, da lahko naročnik v primeru, če bo ugotovil, da obstoječa razpisna dokumentacija ne omogoča oddaje naročila, ki bo izpolnila njegova pričakovanja glede funkcionalnosti monitorjev, ravna v skladu s četrtem odstavkom 90. člena ZJN-3, v morebitnem ponovljenem postopku oddaje javnega naročila pa mora razpisno dokumentacijo v spornem delu določiti natančneje oz. na način, ki ne bo dopuščal več možnih razlag.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj zahteva povrnitev stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je vlagatelju, skladno s prvim in tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015, s sprem.); v nadaljevanju: OT), kot potrebne priznala vse priglašene stroške, in sicer:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek v višini 6.782,83 EUR,
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v višini 1.600 točk (prva točka tar. št. 40 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22 % DDV znaša 1.171,20 EUR,
- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk, tj. 600 točk) v višini 26 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22 % DDV znaša 19,03 EUR.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne stroške priznala stroške v višini 7.973,06 EUR, ki mu jih je dolžan povrniti naročnik v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper odločitev o zahtevku za revizijo je dovoljen upravni spor. Tožba se vložijo neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Andraž Žvan, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti (prek portala eRevizija):

- vlagatelj,
- naročnik,
- izbrani ponudnik,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve.